

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libelli Cvivsdam Antverpiæ Nvper Editi Contra
Serenissimvm D. Ioannem ab Austria, Gubernatorem
generalem inferioris Germaniæ, qua parte conscientiæ, vt
vocant, libertas in eo requiritur, breuis & ...**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Nonum declarat nostrae aetatis sectarios hoc ad imitationem veterum
haereticorum facere, vt de principum catholicorum seueritate
inuidiosissimè conquerantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30345

regium thronum clementia roborari : Sed scriptum etiam illud est ab eodem : Abominabiles regi qui agunt impiè, quoniam iustitia firmatur solium. An igitur nos ad vetus saxum impingimus, qui hoc fieri ex Dei verbo licere, & cum res postulat, debere putamus, quod & pientissimi saepe fecerunt reges, & ut facerent, sanctissimi pontifices rogauerunt, si fecissent, episcopi doctissimi probauerunt ?

CAPVT
IX.

Lib. 2. con
tra literas
Petiliani
cap. 84.

AN non ipsi potius ad veterum hæreticorum vetus (vt antea quoque diximus) saxum impingunt ? Illi enim cum premi se ab seculari potestate sentirent, omnis generis argumenta conquirere soliti erant, quibus id nephias esse demonstrarent. Extant apud D. Augustinum Donatistarum argumenta complura, & in his illud Petiliani, quo hunc etiam cernimus vsum esse. Dicit Christus Dominus (inquit) nemo venit ad me nisi quem Pater attraxerit, & cur vos non liberum arbitrium vnique sequi permittitis ? Hic (opinor) quiuis animaduertit facillimè, quod ille dicit ex Euangelio neminem ad Christum venire nisi quem pater attraxerit, hoc esse omnino quod iste dicit, fidem ac religionem donum esse Dei. Donando enim fidem atque pietatem, attrahit ad filium pater. Sed si eius hic attractus, quo

quo gratia commendata est, nullam adhiberi compulsionem propter liberum arbitrium, pateretur, non eius iussu in Evangelio legeremus quosdam intrare compulsos: neque ad huius, qua de agimus, rei significationem scriptum reperiremus, quemadmodum ancillam suam Agar Sara percusserit: quæ cum propterea profugisset, iussa est ab Angelo reuerti ad dominam suam: ut nimirum intelligeremus hæreticos & schismaticos (quorum in Agar ancilla quædam adumbratio præcesserat) contra Ecclesiam dominam ac matrem suam superbè sese erigentes, propterea ab eadem verberari & affligi, ut iam correcti, salubriter edomita superbia reuertantur. Proferebat & Iulianus hoc miserimum, ut Augustinus ait, argumentum, quo vniuersi (inquit) vtuntur hæretici, quos à perniciosa licentia leges imperatorum Catholicorum premunt: illam partem laborare rationis inopia, quæ in differendo cum terrorem surrogat, nullum à prudentibus impetrat, sed cæcum à meticulosis extorquet assensum. Imo verò, sicuti dictum est, aperit multis oculos afflictio, dumque eos in propria salutis negotium esse cogit intentos, quod discuti & quæri seriò compellit,

B 4 etiam

401. 1192
Genes 16.
Vide Aug.
epist. 48.

251. 1192

Lib. 3. con-
tra Iulia-
num. ca. 8.

251. 1192
lib. 1. ca. 11
quædam

etiam inueniri Deo illustrante facit, constanterque & magna deinceps cum ratione teneri. Ideoque de Pelagianis quibusdam verba faciens D. Augustinus, quorum quidem seueritatis metus linguam represserat, sed nondum tamē animos sanauerat. Quantum existimo (inquit) doceri facilius possunt, dum in eis timor seueritatis doctorem adiuuat veritatis, vt opitulante Deo, gratia eius intellecta atque dilecta, etiam loquendo expugnent, quod iam loqui non audent. Eam ob rem Olimpium Comitē litteris

Epist. 104. adhortatur suis, vt leges Cæsaris aduersus Gētiles & Donatistas euulgaret. In quibus & hoc scriptum reliquit, quorundam senēque paucorum fide firma & stabili gratulari, qui ex occasione legum ipsarum ad Christianam religionem vel Catholicam pacem conuersi essent. Denique & ante Augustinum Optatus Mileuitanus author est, quātopere aduersus Catholicam pacē Donatistarum oblatrarit inuidia, quod à Macario præfecto, Marculus & Donatus schismatici homines interfecti dicerentur. Quasi (inquit ille) in vindictam Dei nullus mereatur occidi. Et illi quidem, quod isti quoque faciunt, cum nonnullis argumentis vrgerentur, tempora separabant; vt alia fuisse dicerent ante euangelium, alia post euangelium;

Lib. 3. aduersus Parmenianum

illa

illa feueritatis atque iustitiæ fuisse; hæc benignitatis & clementiæ: Scilicet, quia iussus est Petrus gladium suum in vaginam recondere, quo serui sacerdotis auriculam amputarat. Sed Christus (vt rectè est ab Optato responsum) pati venerat, non defendi; & si cogitatū suum Petrus impleret in passione Christi, videretur in seruum vindicari, non populus liberari. Ex his omnibus satis perspicitur, non nos tanquam ad saxum hoc vetus impingere, sed hæreticos solere, eosque omnes qui dum licere sibi quod libet volunt, disciplinæ feueritatem qua coercantur ferre non possunt. Quorum, si quis eos attigerit, vetus est asylum ceu antiqua iactatio; vt beatos vel ob hoc se esse prædicent, quia scriptum sit: Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Nec attendunt quod dictum est, propter iustitiam, nisi quia suæ hæresi qua iustitiæ fundamenta subuertunt, quaque per blandiloquentiam & assentationem corda seducunt innocentium, iustitiæ & pietatis nomen imponunt. Nos ergo persecutores corporum vocant, se verò grauiores multo persecutores animarum & trucidatores esse non agnoscunt. *Rom. vii.*

ET ijdem tamen sunt, quos vbi sæculari potentia valere contigerit, acerrimos etiam

CAPVT
X.

B 5 corpo-